ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **Ing. et Ing. J. K.**, zast. Mgr. Ing. Jiřím Horou, advokátem se sídlem Moravské náměstí 15, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2016, čj. JMK 101946/2016, sp. zn. S-JMK 69334/2016 OÚPSŘ, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 2. 2018, čj. 31 A 102/2016-37,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podal žádost o dodatečné povolení stavby („zastřešené přístavby k rodinnému domu“) poté, co k tomu byl vyzván v oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby. Žalobce však byl přesvědčen, že přístřešek chránící uskladněné věci před větrem a deštěm není stavbou, která by vyžadovala ohlášení nebo povolení. Přístřešek totiž sám o sobě nedosahoval rozměrů ani 25 m^2. Byl vytvořen tak, že žalobce zakryl proluku mezi zdmi dřevníku a sklepa dřevěnou konstrukcí s polykarbonátovou deskou, oplechováním a okapem. Stavební úřad usnesením ze dne 24. 3. 2016 řízení o žalobcově žádosti o dodatečné povolení stavby zastavil, protože žalobce spolu s žádostí nepředložil závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje. Žalobcovo odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu žalovaný zamítl a potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou krajský soud zamítl. Krajský soud se neztotožnil s názorem žalobce, že k vybudování přístřešku nebylo zapotřebí závazného stanoviska hasičského záchranného sboru, protože nešlo o stavbu,

u které se toto závazné stanovisko vyžaduje. Podle krajského soudu představoval přístřešek změnu dokončené stavby, protože byl dvěma okny propojen se dřevníkem, který byl přístavbou původní stavby rodinného domu. Přístřešek tak půdorysně rozšířil původní stavbu rodinného domu. Nebylo tedy rozhodné, že přístřešek sám o sobě nepřesahoval plochu 25 m^2, ale bylo zapotřebí chápat dům s dřevníkem a přístřeškem jako celek, jehož plocha podle zjištění správních orgánů přesahovala 150 m^2. Žalobce tak byl povinen předložit spolu se žádostí o dodatečné stavební povolení i závazné stanovisko hasičského záchranného sboru.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Stěžovatel namítá, že v listopadu 2012 mu zaměstnanci stavebního úřadu při osobním rozhovoru sdělili, že vystavění přístřešku nepodléhá ani ohlášení ani povolení. Oprávněně se proto domníval, že bez dalšího může vystavět přístřešek. V průběhu řízení o odstranění stavby a o žádosti o dodatečné povolení stavby neustále upozorňoval na to, že jde pouze o stavební úpravu, která nemusí být ohlášena ani povolení k ní není potřeba. Žalovaný se však k této otázce vůbec nevyjádřil.

[4] Stěžovatel zopakoval, že vybudování přístřešku spočívalo pouze v drobných udržovacích pracích. Přístřešek je totiž tvořen dvěma stěnami, které byly postaveny již před lety a mezi kterými se nachází proluka, kterou stěžovatel zastřešil. Stěžovatel navíc podotýká, že proluka již dříve byla zastřešena, avšak zastřešení později podlehlo zkáze. Stěžovatel tak zastřešení pouze obnovil.

[5] Podle stěžovatele je chybné posouzení stavebního úřadu, že přístřešek představuje přístavbu k rodinnému domu. Stěžovatel tvrdí, že zastřešením proluky nijak půdorysně nerozšířil stavbu rodinného domu. Nijak totiž neupravoval dřevník, ale proluku za dřevníkem. Stěžovatel považuje dále za chybné posouzení krajského soudu, že dvě malá zamřížovaná okna v dřevníku, která ústí do přístřešku, umožňují komunikační a provozní propojení přístřešku s dřevníkem a skrze něj i s rodinným domem. Přístavky (dřevník a přístřešek) jsou navíc neobyvatelné, slouží jako odkladiště a nikdy nebyly chápány jako součásti rodinného domu. Stěžovatel proto nerozumí tomu, jak může dřevník s přístřeškem ovlivňovat obytný prostor rodinného domu.

[6] Stěžovatel také trvá na tom, že stavební úřad musí respektovat sdělení hasičského záchranného sboru, podle kterého nelze na přístřešek vydat závazné stanovisko. Jelikož ale stavební úřad trvá na předložení závazného stanoviska, dostává se stěžovatel do bezvýchodné situace. Stěžovatel navíc považuje za zvláštní, že správní orgány i soud v průběhu řízení neustále nacházely jiná zdůvodnění toho, proč se jedná o stavbu, než dospěly k závěru, že je to kvůli propojení okny. Proto stěžovatel navrhuje, aby NSS rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Podstatou této věci je otázka, zda přístřešek představoval stavbu podléhající stavebnímu povolení, tzn. zda šlo o přístavbu, která půdorysně rozšířila stavbu rodinného domu a zároveň s ní je provozně propojena. Od odpovědi na tuto otázky se totiž odvíjí to,

zda stěžovatel potřeboval k vystavění přístřešku závazné stanovisko hasičského záchranného sboru.

[9] Podle § 2 odst. 4 stavebního zákona se stavbou rozumí i změna dokončené stavby. V § 2 odst. 5 písm. b) stavebního zákona se dále stanoví, že *změnou dokončené stavby je přístavba, kterou se stavba půdorysně rozšiřuje a která je vzájemně provozně propojena s dosavadní stavbou.*

[10] Podle § 108 odst. 1 stavebního zákona *se stavební povolení vyžaduje u staveb všeho druhu bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, účel a dobu trvání, nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis jinak.* Podle § 104 odst. 1 písm. a) stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017 postačovalo v případě staveb pro bydlení ohlášení, pouze pokud byla jejich zastavěná plocha menší než 150 m^2. Za splnění dalších podmínek pak nebylo podle § 103 odst. 1 písm. e) stavebního zákona nutné stavební povolení ani ohlášení v případě staveb se zastavěnou plochou do 25 m^2.

[11] Podle § 31 odst. 1 písm. b) bodu 5 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, *se státní požární dozor vykonává posuzováním projektové dokumentace stavby, která vyžaduje stavební povolení, kromě staveb uvedených v § 31 odst. 3, pokud byly převedeny z režimu ohlášení do režimu stavebního povolení.* Výsledkem tohoto posuzování je podle § 31 odst. 4 zákona o požární ochraně závazné stanovisko nebo stanovisko vyžadované zvláštním právním předpisem.

[12] Nejvyšší správní soud se nejdříve zabýval stěžovatelovou námitkou, podle níž se žalovaný vůbec nevyjádřil k námitce, že přístřešek představuje pouze stavební úpravu nepodléhající stavebnímu povolení. S tímto názorem nelze souhlasit. Žalovaný se ve svém rozhodnutí zabýval charakterem přístřešku a vysvětlil, proč jde podle něj o přístavbu vyžadující stavební povolení, resp. závazné stanovisko hasičského záchranného sboru. Žalovaný navíc ve svém rozhodnutí správně podotkl, že se svým názorem na stavební charakter přístřešku seznámil stěžovatele již v dřívějších rozhodnutích. Rovněž krajský soud se v odůvodnění napadeného rozsudku zabýval otázkou, zda přístřešek je, či není přístavbou ve smyslu stavebního zákona. Stěžovatel tak zjevně nesouhlasí se závěry, k nimž žalovaný a krajský soud dospěli, jak ostatně vyplývá z dalších kasačních námitek. To však již není otázka, zda se žalovaný či krajský soud dostatečně vyjádřili ke stěžovatelově námitce, ale otázka právního posouzení povahy přístřešku.

[13] NSS dále posuzoval, zda je přístřešek přístavbou podle § 2 odst. 5 písm. b) stavebního zákona. Z fotodokumentace obsažené ve správním spisu (např. v přílohách k odvolání ze dne 18. 4. 2016 proti usnesení stavebního úřadu ze dne 24. 3. 2016) a z protokolu z jednání 23. 7. 2015 je zjevné, že přístřešek navazuje na zeď rodinného domu, resp. nikoliv na jeho obytnou část, ale na dřevník, který je však s obytnou částí domu zevnitř propojen chodbou. Je rovněž patrné, že dřevník s rodinným domem na sebe konstrukčně navazují. Z fotografií, které umožňují pohled na stavbu zvenčí, není navíc ani zcela zřetelný předěl mezi obytnou částí domu a přistavěným dřevníkem. Propojení obytné části rodinného domu a dřevníku tak NSS považuje s ohledem na informace ze správního spisu za nepochybné. Pokud tedy přístřešek navazuje na stěnu dřevníku,

navazuje tím i na celou stavbu rodinného domu. Střecha domu dále přechází v zastřešení proluky mezi dřevníkem a sklepem. NSS proto souhlasí s krajským soudem, že v případě přístřešku je splněna podmínka půdorysného rozšíření původní stavby o přístavbu. Není totiž pravda, že by mohl být dům půdorysně rozšířen jen tehdy, kdyby byl stavebně upraven samotný dřevník, jak se stěžovatel domníval. Zákon nestanoví způsob, jakým má být původní stavba půdorysně rozšířena, podstatná je pouze skutečnost, že původní stavba byla půdorysně rozšířena.

[14] Dále je nutné posoudit, zda je splněna také druhá podmínka vzájemného provozního propojení přístřešku s rodinným domem (resp. dřevníkem). Podle rozsudku NSS ze dne 17. 2. 2012, čj. 5 As 13/2011-97, „*se provozním (komunikačním) propojením rozumí zejména otvor mezi původní stavbou a nově vzniklou částí; typicky dveře, okno*“. Z fotografií a dalších informací ve správním spisu opět vyplynulo, že z dřevníku do přístřešku ústí dvě okna. Stěžovatel sice namítá, že jde o okna o rozměrech 37 cm x 72 cm, která jsou navíc mřížkami rozdělena na menší okýnka o rozměrech 15 cm x 20 cm, to však nic nemění na tom, že tyto otvory umožňují propojení dřevníku s přístřeškem. Krajský soud ve svém rozsudku na praktických příkladech vysvětlil, jakým způsobem lze tohoto propojení využít. Rovněž konstatoval, že není podstatné, zda stěžovatel propojení využívá, ale že tuto možnost má. NSS se s tímto názorem ztotožňuje. Podle rozsudku NSS ze dne 27. 6. 2007, čj. 3 As 72/2006-4, totiž „*není pro posouzení provozní propojenosti staveb rozhodující účel jejich využití, nýbrž existence či neexistence jejich komunikačního propojení*“. S ohledem na výše uvedenou judikaturu NSS jsou v tomto případě dvě okna více než dostatečným propojením přístřešku a původní stavby. Stěžovatelova námitka, že přístřešek ani dřevník netvořily ani nyní netvoří obytnou část domu, a proto je lze jen stěží propojit se zbylou částí rodinného domu, proto není důvodná.

[15] NSS dospěl k závěru, že přístřešek je přístavbou rodinného domu, protože jej půdorysně rozšiřuje a je s ním provozně propojen. Pro účely posouzení, zda je potřeba vydat k vybudování přístřešku stavební povolení, proto bylo nutné chápat rodinný dům včetně dřevníku a přístřešek jako jednu stavbu. Tato stavba podle zjištění správních orgánů má takovou rozlohu, že podle stavebního zákona ve znění účinném ke dni rozhodování stavebního úřadu vyžadovala stavební povolení, a tedy i závazné stanovisko hasičského záchranného sboru. Krajský soud proto správně konstatoval, že žalovaný v souladu se zákonem zastavil řízení o dodatečném povolení stavby, jelikož mu stěžovatel nepředložil závazné stanovisko hasičského záchranného sboru. NSS se nedomnívá, že by se stěžovatel při stavění přístřešku ocitl v bezvýchodné situaci proto, že mu hasičský záchranný sbor na něj odmítl vydat závazné stanovisko. NSS je přesvědčen, že pokud by stěžovatel přijal závěr stavebního úřadu o tom, že se jedná o přístavbu k rodinnému domu, na kterou je třeba pohlížet jako na změnu dokončené stavby, hasičský záchranný sbor by mu závazné stanovisko na přístřešek rozšiřující stavbu rodinného domu vydal.

[16] Ani ostatní stěžovatelovy námitky neshledal NSS důvodnými. Způsob postavení přístřešku, jeho dřívější využívání, ani předchozí ujištění pracovníků stavebního úřadu nejsou způsobilé ovlivnit to, zda se jedná o přístavbu rodinného domu, či nikoliv. Na závěrech posouzení soudu nemůže nic změnit ani to, že v průběhu řízení správní orgány měnily důvody, pro které je přístřešek přístavbou rodinného domu. Úlohou Nejvyššího správního soudu je přezkoumat rozhodnutí krajského soudu a konstatovat, zda je jeho

pokračování

rozhodnutí v souladu se zákonem. NSS shledal, že tomu tak ve stěžovatelově případě bylo. Nad rámec výše uvedeného však NSS konstatuje, že stěžovateli nic nebrání v tom, aby se dodatečně pokusil učinit přístřešek přístavbou postavenou v souladu se zákonem tím, že zvolí patřičný postup podle nyní účinného stavebního zákona.

[17] Stěžovatelovy námitky nebyly důvodné, NSS proto zamítl kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[18] Stěžovatel neměl v tomto soudním řízení ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. července 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu